

мрачни облаци. Свѣткавици се чупѣли и спущали по всички посоки. Гръмотевици разтръсвали небето и земята. Бурята грабва шапката му. Стѣткавица раздира за моментъ черното небе. Свѣтва като плад-не. Той вижда, какъ вълцитѣ разкъсватъ долу шапката му на парчета. Страшната стихия преви-ва върховетѣ на дървевата. Тѣ се блъскатъ едно о друго, бучатъ, прашятъ.

Бурята забушувала съ страшна сила. Завалѣлъ и едѣръ градъ. При свѣткането се виждало, какъ стотици и хиляди ледени зърна се изсипватъ като куршуми върху гората. Тѣ удряли стеблото на бора, което треперяло и кѣнтѣло. Изеднѣжъ силна и ослѣпителна свѣткавица паднала върху близката висока ела. Разнесѣлъ се страшенъ грѣмъ. Елата се запалила и почнала да гори.

Вълцитѣ се изплашили отъ силния огѣнъ и се разбѣгали. Дѣдо ти се притискалъ до стария боръ и не мърдалъ.

Ударитѣ на леденитѣ зърна почнали да проредяватъ. Гръмотевицитѣ и свѣткавицитѣ почнали да се отдалечаватъ заедно съ мѣлниеносния облакъ. Когато спрѣлъ дѣждѣтъ, и небето се покрило отново съ звезди, дѣдо ти бавно слѣзълъ отъ бора. Отъ изтокъ се показали първитѣ следи отъ зазоряване. Тръгналъ той, но трудно се вървѣло по натрупанитѣ ледени зърна.

Кога си стигналъ сутринѣта дома, майка му смаяна извикала:

— Синко, защо ти е побѣлѣла косата?

И той ѣ разказалъ всичко.

Хр. Спасовски